

ה"ת 36409/05/13 - גמיל אבדיר נגד משטרת אריאל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 36409-05-13 אבדיר נ' משטרת אריאל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
המבקש	גמיל אבדיר
נגד	
המשיבה	משטרת אריאל

החלטה

רקע ועובדות

1. לפני בקשה לביטול תנאים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לרכב מסוג קאיה, מספר רישוי 5770910 (להלן: "הרכב").
3. ביום 20.5.13 עתר המבקש להחזרת הרכב במסגרת בקשה להחזרת תפוס. ביום 4.6.13 ניתנה החלטה על ידי כב' השופטת עינת רון ולפיה הוחזר הרכב לידי המבקש בכפוף לתנאים מסוימים.
4. נגד המבקש הוגש כתב אישום וביום 17.5.15 הוא הורשע על פי הודאתו (בכתב אישום מתוקן) במסגרת ת"פ 6291-09-13 (להלן: "התיק הראשון"). כבוד השופט עמית פרייז קבע בגזר דינו בין השאר את הדברים הבאים:

"התביעה מנסה ללמוד על הצורך בחילוט הרכב מעניין אחר והוא תיק שנפתח לנאשם לאחר האירוע בו עסקינן שעניינו הסעת שוהים בלתי חוקיים באמצעות אותו רכב. בכל הכבוד, כאשר מדובר בתיק מאוחר, שאף כרגע הינו תלוי ועומד, אין כל מקום להורות על חילוט הרכב בשל כך. יתכן ויש מקום לבקשת חילוט במסגרת אותו תיק מאוחר ככל שיורשע בו הנאשם, אך בוודאי שאין מקום להקדים ענין זה לתיק שבפני."

לפיכך, הריני דוחה את בקשת החילוט. בד בבד, אינני נדרש לכל שינוי בתנאי שחרור הרכב שמא התביעה תסבור כי יש מקום שתנאים אלה ישמשו להבטחת בקשת חילוט ככל שתגיש ותתקבל בבוא העת בתיק המאוחר יותר. כמובן שזכותו של הסניגור אף להגיש בקשה לביטול התנאים בתיק החזרת התפוס".

למותר לציין כי הבקשה בתיק "המאוחר יותר", כלשונו של השופט פרייז - לא הוגשה.

5. ביום 17.5.15, לאחר מתן גזר הדין בתיק הראשון ודחיית בקשת המדינה לחילוט הרכב, הגיש ב"כ המבקש בקשה לביטול הערבויות והתנאים שהושתו על פי ההחלטה מיום 4.6.13 (ושהוחלט כי יוותרו על כנם כאמור בגזר הדין).

6. בתגובה לבקשה, ציינה המשיבה כי זמן קצר לאחר השבת הרכב, הרכב שימש את המבקש כאמצעי לביצוע עבירה דומה, בגינה הוגש נגדו כתב אישום נוסף במסגרת ת"פ 25268-11-14 ("להלן התיק הנוסף").

לאור האמור, בתגובתה, הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט, מכח סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, וביקשה להורות על השבת הרכב לידיה או על הכבדת תנאי שחרור הרכב.

לחילופין, ביקשה המשיבה להותיר את תנאי השחרור שנקבעו בתיק הראשון על כנם.

7. בדיון שהתקיים בפני ביום 4.6.15, חזרו ב"כ הצדדים על טענותיהם.

ב"כ המבקש הוסיף כי תנאי שחרור הרכב, נועדו להבטיח את האפשרות לחלטו בסיום התיק הראשון, וכי לא ניתן לקשור בין התנאים הללו לבין אירוע מאוחר יותר, שהוליד את התיק הנוסף.

ב"כ המשיבה מסר כי בכוונתה לעתור לחילוט הרכב בתיק הנוסף, בהתאם לסעיף 39 לפקודה. כמו כן, ביקש להוסיף כי יש לראות בבקשה בה עסקינן בקשה חדשה הנוגעת לתיק הנוסף בלבד.

במהלך הדיון, לא הוצג חומר החקירה בתיק הנוסף, אלא כעבור ימים אחדים הוגש לעיונו של בית המשפט חומר החקירה בתיק הנוסף. כבר בשלב זה אציין, כי מהנימוקים שפורטו לעיל, לא מצאתי לנכון להידרש לחומר

החקירה בתיק הנוסף.

דין והכרעה

8. כאמור, לפני כשנתיים עתר המבקש להשבת רכבו. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי בכוונתה להגיש כתב אישום נגד המבקש (במסגרת התיק הראשון) ולעתור לחילוט הרכב. הוחלט כי הרכב יושב לבעליו בכפוף לתנאים וערבויות, וזאת על מנת "**לאפשר למשיבה לשקול את צעדיה לאחר מכן**" (פרוט' מיום 4.6.13).

9. המאשימה הגישה כתב אישום ועתרה לחילוט הרכב. בקשת החילוט נדחתה בגזר הדין בתיק הראשון. משכך, תכלית תפיסת הרכב, נמוגה.

10. השאלה לדיון היא: האם רשאי בית המשפט להמשיך ולהגביל קניינו של אדם לאחר פקיעת התכלית לשמה הוגבל קניינו, כדי שישמש לתכלית מוכרת אשר קמה בשלב מאוחר יותר.

11. בבש"פ 4972/07 **עאטף פואז נ' מדינת ישראל**, נדונה השאלה האם רשאים, המדינה או בית המשפט, לעכב או לחלט כספי ערובה שהופקדו בידי המדינה, כדי שישמשו לתשלום פיצוי לנפגע עבירה הזכאי לו מכח גזר דין. כבוד השופט א' פרוקצ'יה קבעה בהחלטה:

" אין המדינה רשאית לעשות שימוש ברכוש שהופקד בידה למטרה שונה מזו שלשמה ניתן בידה הכח להחזיק ברכוש של הפרט. בקבלה לידיה נכס של אדם לצורך החזקתו למטרה מסוימת, אין בכוחה של רשות שלטונית לנהוג ולהשתמש בו לתכלית אחרת אלא אם הוסמכה לכך במפורש בחוק... הותרת הנכס שהופקד בנאמנות אצל המדינה גם לאחר שתכלית הפקדתו בידיה נסתיימה, תוך הסבת התכלית המקורית שהתלוותה לחזקה בתכלית אחרת, ובלא שקיימת סמכות בחוק לעשות כן, מהווה הפרה של זכות הקניין של המפקיד, הנתונה לו כזכות יסוד; היא מהווה הפרת נאמנות של המדינה, המחזיקה את רכוש הפרט בנאמנות לצורך תכלית מוגדרת שלשמה הנכס הופקד בידיה; נאמנות זו אינה מתירה לה להשתמש בנכס למטרה אחרת, ותהא זו מטרה נאצלת וחשובה ככל שתהא; המרה כזו מהווה גם הפרה של עקרון שלטון החוק במשפט הציבורי, המחייב כל רשות שלטונית לפעול במסגרת הסמכויות והכוחות שהחוק היתווה, ולהימנע מנטילת סמכויות שאין להן מקור בדין, גם אם למאן דהוא נראה כי סמכויות נוספות כאלה הינן רצויות, ומציאותן מקדמת אינטרס פרטי או ציבורי חשוב...".

12. הנה כי כן, אין המשיבה רשאית להגביל רכב שהופקד בידה למטרה שונה מזו שלשמה ניתן בידה הכח

להגבילו, מבלי שהוסמכה לכך במפורש בחוק, וזאת אף אם מדובר במטרה כשרה.

מסקנות

13. עסקינן ברכב אשר נתפס נוכח החשד כי שימש כאמצעי לביצוע עבירה. הרכב שוחרר בתנאים, ההליכים בתיק הסתיימו ובקשת חילוט הרכב נדחתה. כעת, לאחר הגשת כתב אישום נוסף, מבקשת המשיבה לדון בבקשה לביטול תנאי שחרור הרכב במסגרת עיון חוזר בהחלטת בית המשפט.

אינני סבור כי יש לעשות כן. המשיבה סומכת את ידה על כך שהרכב שימש את המבקש כאמצעי לביצוע עבירה, זמן קצר לאחר שהרכב שוחרר בתנאים. למעשה, מבקשת היא לחבר בין שני אירועים בגינם הוגשו שני כתבי אישום נפרדים. אני סבור כי הליך של בקשה לעיון חוזר לא נועד לשלב בין שני הליכים פליליים שונים.

14. לחילופין, ביקשה המשיבה להותיר את תנאי שחרור הרכב על כנם.

לא מצאתי כי יש מקום לעשות כן בהיעדר מקור סמכות בדין. במיוחד לאור הוראות החוק והפסיקה אשר כפועל יוצא מהן, יש לבחון כל מקרה של תפיסת חפץ לגופו, לאור הפגיעה בזכויותיו של בעל הזכות בחפץ.

15. ב"כ המשיבה ביקש לראות בבקשה כבקשה חדשה. אין באפשרותי לקבל טענה זו. המשיבה לא הגישה בקשה בתיק החדש והסיבה למחדל זה לא התבררה.

כאשר עסקינן ברכושו של אדם, מצופה מהמדינה להקפיד אף בענייני פרוצדורה כבענייני מהות. לא ניתן לקבל את עמדת המדינה, כפי שהוצגה במהלך הדיון שבפני, ולראות בבקשה לעיון חוזר כבקשה המוגשת בתיק אחר ושונה לחלוטין מהתיק שהסתיים.

16. לאור כל האמור, הריני מורה על ביטול התנאים והערבויות שהוטלו על הרכב, לרבות ביטול העיקול והחזרת ההפקדה הכספית לידי ב"כ המבקש.

17. מאליו מובן שדלתות בית המשפט פתוחות בפני המשיבה להגיש בקשה חדשה מתאימה, במסגרת ההליך הנכון.

18. הריני נעתר לבקשת המשיבה לעיכוב ביצוע החלטתי זו למשך 48 שעות ממועד המצאת ההחלטה למשרדי ב"כ המבקשת.

תיק החקירה יועבר לנציג היחידה החוקרת בתיאום עם המתמחה מלשכתי.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15 יוני 2015, בהעדר הצדדים.